

भवन्ति तेन यद्वादितात् णिनोणकारेत्ताविवचया वृद्धभावे णु
घृङ्ङइति गुणः परे तु शीलाचारसाधुषु जुजिप्रभृतितदन् वक्त
मानइत्याहुः ॥ १९ ॥

शैले विश्रयिणं क्षिप्रमनादरिणमभ्यमी । न्याय्यं परि
भवी ब्रूहि पापमव्यथिनं कपिं ॥ २० ॥

शैलइत्यादि । कपिं क्षिप्रं गत्वा ब्रूहि इत्यकथितं कर्म न्याय्यं ज०म०
वचइति प्रधानं कर्म अस्य चातिस्पष्टार्थत्वादिदं तदिति न स
न्दिष्टं अनादरिणमनादरशीलं कपिं कालातिक्रमणात् आङ्
पूर्वाद्ङ् अतएव पापं दुराचारं अव्यथिनं निर्भयशीलं नङ्पू
र्व्वीव्यथिः शैले विश्रयिणं तत्र स्थितिशीलं विपूर्व्वः अयतिः त्वं चाभ्य
मी अभिमुखगमनशीलः अभिपूर्व्वोऽमगत्यादिषु परिभवी साधु
परिभवं जनयन् परिपूर्व्वोभवतिः अत्र सर्व्वत्र जिहृक्षीत्यादिना
इति ॥ २० ॥

शैलइत्यादि । त्वं क्षिप्रमभ्यमी शीघ्रमाभिमुख्येन साधु गतः भ०
सन् परिभवी साधु परिभवं कुर्व्वन् न्याय्यं न्यायादनपेतं वचस्तं
कपिं ब्रूहि कीदृशं कपिं शैले विश्रयिणं स्थितिशीलं अनादरिणं
मयि अनादरशीलं पापं दुराचारं यतोऽव्यथिनं निर्दयशीलं
श्रिष्टमभ्यथानां प्रजविवत् तथा रूपाणि ॥ २० ॥

स्पृहयालुं कपिं स्त्रीभ्योनिद्रालुमदयालुवत् । अद्वा
लुं भ्रामरं धारुं सद्रुमद्रौ वद द्रुतं ॥ २१ ॥